

[Thorndahl]

degelser f. eks. i BT den 6. april 1974, hvor han direkte siger: hovedstadsrådet er helt overflødig. Det er en bemærkning, som dette lovforslag er helt i overensstemmelse med.

Når hr. Honoré afviser forslaget, vil jeg gerne have lov til at nævne over for hr. Honoré, at kristeligt folkepartis daværende medlem – og den pågældende har været medlem af hovedstadsrådet i hele første periode fra 1974 til 1978 – den 7. juni 1974 i en længere artikel i BT på kristeligt folkepartis vegne sagde, at der er grunde nok til at nedlægge hovedstadsrådet, og at der i hvert fald ikke var tvivl for dem, der i kristeligt folkeparti havde mest forstand på det, om, at hovedstadsrådet burde nedlægges, og jeg vil gerne lige citere afslutningen af denne artikel:

»Jeg mener i øvrigt, det er uheldigt, at man opretter en ny administration oven på den i forvejen veludbyggede, dels fordi skatteborgeren har fået administration og administrative organer nok, men også, som jeg tidligere har nævnt, fordi erfaringen viser, at en sådan ny organisation har en kedelig evne til at puste sig op.«

Det var kristeligt folkepartis medlem af hovedstadsrådets opfattelse.

Retsforbundet tilkendegiver, at man nu mener, det er det mest rationelle at bevare hovedstadsrådet, og det er altså i konflikt med den opfattelse, som retsforbundet ved tidligere fremsættelse af dette lovforslag herfra har givet udtryk for.

Herefter vil jeg gøre nogle generelle bemærkninger om begrundelsen for, at vi har fremsat dette lovforslag, og jeg kan starte med at sige, at jeg har været medlem af hovedstadsrådet i dets første periode, fra 1974 og til 1978. På denne baggrund vil jeg gerne ærligt indrømme, at de opgaver og problemer, som hovedstadsrådet beskæftiger sig med og har beskæftiget sig med, efter min bedømmelse er overordentlig spændende og interessante. Ud fra den betragtning er der måske mange, der finder det ejendommeligt, at jeg stiller forslag om, at hovedstadsrådet skal nedlægges. Men lovforslaget er fremsat, fordi vi i partiet ud fra samfundsmæssige hensyn finder det åbenbart, at hovedstadsrådet både indebærer ressourcespild, og at det alt i alt er overflødig og forsinkende.

De 37 medlemmer, rådet består af, vælges som bekendt indirekte. Dette har i høj grad bevirket, at hovedstadsrådet styres af det,

man kan kalde en borgmesterlobby, en lobby, der består af kraftfulde lokalpolitikere med en tyk streg under lokal. Hovedstadsrådet har derfor haft svært ved at blive et rent overordnet og koordinerende planlægningsorgan. Borgmesterlobbyen har mest interesse for at bruge hovedstadsrådet i lokalpolitiske sammenhænge, og lobbyen har samtidig meget effektivt kunnet lukke munden på de menige rådsmedlemmer i de to store grupper, der var og er i hovedstadsrådet: socialdemokratiet og de konservative. Hovedstadsrådets møder er derfor alt i alt helt uden konkurrence landets mest dræbende kedsommelige, præget af perspektivløshed og interesseløshed og vel også manglende forberedelse fra et flertal af medlemmernes side.

Den politiske kontrol med og styring af hovedstadsrådet er derfor beskeden selv sammenholdt med de øvrige kommunale råd, der jo allerede er stærkt præget af embedsmandsstyring. I hovedstadsrådet er embedsmændenes indflydelse nærmest rendyrket: vi kan tale om et eliteteknokrati. Hovedparten af det manuelle arbejde sker fortsat i Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter efter princippet: hen til kommoden og tilbavs igen. Jeg går ud fra, at indenrigsministeren her vil kunne bekræfte, at en meget stor del af hovedstadsrådets sagsbehandling fortsat foregår i Københavns og Frederiksberg kommuner og i hovedstadsamterne.

Teknokratistyret manifesterer sig på forskellig vis; f. eks. er det i de kontrakter, som HT, Hovedstadsområdet's Trafikselskab, har indgået med områdets 24 private busselskaber, i kontrakternes § 21 bestemt, at forhandlingerne om de nye kontrakter fra 1. april 1980 skulle påbegyndes i 1978, men interessen for den kollektive trafik i hovedstadsområdet er i hovedstadsrådet så beskeden, at der tilsyneladende ikke er nogen af hovedstadsrådets 37 medlemmer, der har bemærket denne væsentlige bestemmelse, så grundlaget for de nye kontrakter har ikke været politisk drøftet i 1978, hverken i hovedstadsrådets trafikudvalg eller i selve rådet.

Derimod har HTs administration med den tidligere begrundede og fuldkomne mangel på respekt for de folkevalgte – og dermed dybest set for vort demokrati – ført forhandlinger med de private busvirksomheder på et helt radikalt ændret kontraktgrundlag og alt-